

Abstrakt

Téma diplomové práce jsem zvolila problematiku ošetrovatelské péče u pediatrických pacientů před odběrem orgánů na resuscitačním oddělení. Považuji toto téma za společensky velmi aktuální, protože počet čekatelů na transplantačních listinách se stále zvyšuje. Vzhledem k tomu, že právě dětští čekatelé na transplantaci jsou nejvíce ohroženou skupinou, zaměřila jsem se na dětského dárce orgánů.

V teoretické části se zabývám koncepcí smrti a jejím stanovením, včetně vyšetřovacích metod, které vedou k potvrzení smrti mozku. Představuji činnost Koordinačního střediska transplantací a úlohu koordinátora v dárcovském programu, která se zároveň prolíná do programu transplantačního. Podstatnou složkou je právní legislativa a etická hlediska, která jsou nedílnou součástí dárcovského systému v ČR. Studijní materiály jsem vyhledávala v databázích NLK, SVKKL, Medvik, Embase, PubMed, Wiley Online Library, Medscape. Vodítkem mi byla také vypracovaná rešerše z Národní lékařské knihovny a rešerše ze Středočeské vědecké knihovny v Kladně. Statistické údaje jsem získala z internetových zdrojů, především z KST.

Metodika: Volba případové studie nejlépe plní požadavky nutné k zmapování klíčových okamžiků ošetrovatelské péče, jenž mohou hrát roli při včasné indikaci potenciálního dárce orgánů, a také ve zvažování souhlasu s posmrtným odběrem orgánů rodiči dítěte. Kvalitativní výzkum formou polostrukturovaného rozhovoru je proveden na základě záměrného výběru informantů, kteří mají bohaté zkušenosti s péčí o dětské dárce orgánů a mohou tak nejlépe zhodnotit úlohu sestry. Sběr dat bude ukončen po dosažení teoretické saturace hledaných odpovědí dané problematiky výzkumu.

Cíl práce: Na základě lékařské a ošetrovatelské péče poskytované dětskému pacientovi na resuscitačním oddělení popsat podstatu úlohy sestry u lůžka pacienta, která hraje důležitou roli při včasné indikaci potenciálního dárce orgánů. Kvalitativní výzkum proběhne v rámci jedné fakultní nemocnice na specializovaném dětském oddělení s mnohaletou zkušeností v indikování dětských dárců orgánů. Jeho cílem je zjistit, jak hodnotí úlohu sestry v dárcovství orgánů lékaři a jak ji vnímají samotné sestry.

Výsledky: Znalost specifik ošetrovatelské péče o potenciální dárce orgánů povede k časnému zachytu projevů smrti mozku a zaměření se na pacienta jako potenciálního dárce orgánů. Analýzou získaných dat z polostrukturovaných rozhovorů, které byly rozděleny pomocí barevného rozlišení do jednot-

livých kategorií a následně technikou „vyložení karet“ interpretovány, došlo k poznání, že úloha sestry pečující o dárce orgánů v dětském věku je velmi podstatná, a to zejména v komunikaci s rodiči dětských pacientů.

Závěr: Přítomnost ošetřující sestry při zvažování možného souhlasu s dárcovstvím orgánů může pozitivně ovlivnit stanovisko rodičů, je však podmíněno vysokou erudovaností sestry v dárcovském systému.

Přínos práce: Vytvoření studijního materiálu pro nově nastupující sestry může být přínosné v orientaci v dárcovském systému. Komunikace s rodiči je stěžejní nejen u potenciálních dárců, ale u téměř všech dětských pacientů na jednotkách intenzivní péče a na resuscitačních odděleních. V diplomové práci je poukazováno na potřebu dostatečné informovanosti široké veřejnosti, která by měla být předmětem osvětové činnosti nebo nápadité mediální kampaně.